Hukuk Bölümü 2013/1644 E. , 2013/1857 K.

- **KÖY SAKINLERI TARAFINDAN, KÖY TÜZEL KIŞILIĞINE AIT, TAŞINMAZIN DIĞER DAVALI ŞIRKETE 29 YILLIĞINA KIRALANMASINA ILIŞKIN KIRA SÖZLEŞMESININ IPTALI ISTEMIYLE AÇILAN DAVANIN; DAVALILARDAN KÖY MUHTARLIĞINA İLİŞKİN KISMININ İDARİ YARGI, ŞİRKETE İLİŞKİN KISMININ ADLİ YARGI YERİNDE ÇÖZÜMLENMESI**
  - UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUN (2247) Madde 14

"İçtihat Metni"

Davacılar : 1- Ş.C., 2- S.Ç., 3- A.A., 4- E.C., 5- O.G., 6- D.C., 7- K.D.

Vekili : Av. M.T.

Davalılar : 1-Tahirbey Köyü Muhtarlığı (Göksun/K.Maraş)

2-Ş.Mensucat /Ş. Dayanıklı Tük. Mal. Tarım Hay. Gıda Tekstil San. ve Tic. A.Ş.

O L A Y : Davacılar vekili dava dilekçesinde özetle; Göksun Tapu Sicil Müdürlüğünün Tahirbey Köyü Cilt:6, Sayfa:534 de 485 parsel numarası ile kayıtlı olup, Kayapınaraltı Mevkiinde kain207.331,36 M2miktarındaki taşınmazın köy tüzelkişiliği adına kayıtlı bulunduğunu; taşınmazın tüm köy halkının ortak malı olduğunu; taşınmazın, köy halkının büyük çoğunluğunun muhalefetine rağmen köy muhtarı tarafından kapalı kapılar arkasında yapılan pazarlık neticesinde diğer davalı Ş.Mensucata 29 yıllığına düşük bir bedel ile kiralandığını; Kira sözleşmesi ve pazarlık tamamen kapalı kapılar arkasında gizli yürütüldüğü için köyden hiçbir kimsenin haberi olmadığını, bir ilan yapılmadığını; firmanın adamlarının köye gelip ölçüm yapmaları sırasında bu işlemden haberdar olunduğunu; köylülerin muhtara müracaat ederek buna karşı yasal yollara başvurabilmek için kira sözleşmesinin bir örneğini istediğini ancak taleplerinin karşılanmadığını; bunun üzerine vatandaşların Göksün Kaymakamlığına müracaat ederek aynı taleplerini ilettiğini, ancak sözleşme ile ilgili olarak kaymakamlıkta en küçük bir belgenin olmadığı söylenerek taleplerinin yerine getirilmediğini; duyumlarına göre kira bedelinin düşük saptandığını, arada menfaat ilişkisinin bulunduğu izlenimine kapıldıklarını; dava konusu 485 nolu parsel tel örgü ile çevrileceğinden, köyün bu çıkışının kapanacağını, büyükbaş hayvanların yayılıma çıkacağı bir nokta kalmayacağını; ayrıca bu firmanın sondaj vurması halinde bunun kuyuları etkileyeceğini, belki de kurutacağını; bu kiralamanın aleni yapılmadığını, taşınmazın açık arttırma usulü ile kiraya verilmesinin gerektiğini; kira akdine imza koyan azaların dahi kira bedelinden habersiz olduklarını, kiralamanın köy halkının yararına olmadığını ifade ederek; Tahirbey Köyü Muhtarlığı ile diğer davalı Ş.Mensucat arasında-Tahirbey Köyü Tüzel Kişiliğine ait olup, tapuda tüzel kişilik adına kayıtlı 485 nolu parselin uzun süreli (29 yıllığına) akdedilen- kira akdinin iptaline karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

GAZİANTEP 1. İDARE MAHKEMESİ: 31.1.2013 gün ve E:2013/106, K:2013/94 sayı ile, 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun'un "İdare Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 5. maddesinde; / İdare Mahkemeleri, Vergi Mahkemelerinin görevine giren davalarla ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışındaki / a)İptal davalarını, / b)Tam yargı davalarını, / c)Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davaları, / d)Diğer kanunlarla verilen işleri çözümler. / 2-Özel kanunlarda Danıştay'ın görevli olduğu belirtilen ve idari Yargılama Usulü Kanunu ile İdare Mahkemelerinin görevli bulunduğu davaları çözümler." denildiği; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasında idari dava türleri; idari işlemler hakkında yetki, sebep, şekil, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi İçin yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar olarak sayıldığı; 2577 sayılı Kanunun "Dilekçeler Üzerine İlk İnceleme" başlıklı 14. maddesinin 3. fıkrasında; dava dilekçelerinin Mahkeme Başkanı veya görevlendireceği üye tarafından (a) görev ve yetki yönünden inceleneceği, aynı Kanunun Değişik 15. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde; Kanunun 14/3-a maddesi yönünden yapılacak inceleme neticesinde kanuna aykırılık görülürse davanın reddine karar verileceğinin hükme bağlandığı; ayrıca, idarenin, tıpkı özel hukuk kişileri gibi özel hukuk sözleşmeleri yapabildiği gibi; kamusal yetkisinin verdiği üstünlük ve ayrıcalıklara dayanarak, konusu, hüküm ve koşulları bakımından özel hukuk sözleşmelerinden farklı olan sözleşmeler de yapar ki, idare hukuku esaslarına tabi bulunan bu sözleşmelerin "idari sözleşme" olarak adlandırıldıkları; İdarenin, genel ehliyetini kullanarak sözleşme serbestisi ve tarafların eşitliğini gözeterek gerçekleştirdiği sözleşmelerin tamamen özel hukuk hükümlerine tabi olması ve dolayısıyla bunların yargısal denetiminin adli yargı yerlerince yapılmasına karşılık; 2577 sayılı Yasanın idari dava türlerinin sayıldığı 2/1-c maddesinde ifade edildiği üzere "genel hizmetlerden birinin yürütülmesi" amacıyla ve kamusal nitelikte üstün hak ve yetkilere dayanarak yaptığı idari sözleşmelerden doğan uyuşmazlıkların görüm ve çözümünde ise idari yargı yerlerinin görevli bulunduğu; dosyanın incelenmesinden, Kahramanmaraş İli, Göksün İlçesi, Tahirbey Köyü, 485 parsel sayılı taşınmazın Ş.Mensucat'a 29 yıllığına kiralanması üzerine kira sözleşmesinin iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı dava konusu sözleşmenin tamamen özel hukuk hükümlerine tabi olduğu anlaşıldığından, uyuşmazlığın özel hukuk hükümlerine göre adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş; bu karar temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacılar vekili bu defa aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

GÖKSUN ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 12.7.2013 gün ve E:2013/97, 2013/341 sayı ile, davanın, idare ile davalı şirket arasında yapılan kira sözleşmesinin iptaline ilişkin bulunduğu; davalı Tahirbey Köyü Muhtarlığının, bir kamu tüzel kişiliği olduğu; kural olarak, işlem ve eylemlerinin kamusal nitelik taşıdığı; somut olayda, husumetin Göksün ilçesi, Tahirbey Köyü Muhtarlığı'na ve kira sözleşmesi muhatabı olan Ş.Mensucat'a yöneltildiği; köy tüzel kişiliğine ait taşınmazın kiraya verilmesinin idari bir işlem olduğu; köy ihtiyar heyetince böyle bir sözleşmenin imzalanmasının da tamamen idari prosedüre göre yapıldığı; köy ihtiyar heyetince bu prosedüre uyulmadan yapılmış bir sözleşme var ise, bunun denetimini yapacak idari merciler olduğu gibi, uyuşmazlık halinde yargı yerinin de idari yargı olduğu; görev sorunu, açıkça veya hiç ileri sürülmese de mahkemece kendiliğinden (re'sen) dikkate alınacağı; bu nedenle mahkemelerince davacıların iddiaları ve tüm dosya kapsamından yola çıkılmış olduğu gerekçesiyle; açılan davanın mahkemelerinin görevsizliği nedeniyle reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeden kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Sıddık YILDIZ, Nurdane TOPUZ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 30.12.2013 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME:Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri

arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, ekinde idari yargı dosyası ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde kısmen idari yargı, kısmen adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada kısmen idari yargı, kısmen adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Tahirbey Köyü tüzel kişiliğine ait, 485 parsel sayılı taşınmazın Ş.Mensucat'a 29 yıllığına kiralanmasına ilişkin kira sözleşmesinin; taşınmazın tüm köy halkının ortak malı olduğu, kiralama işinin gizli yürütüldüğü, ilan edilmediği, taşınmazın açık arttırma usulü ile kiraya verilmesinin gerektiği, kiralamanın köy halkının yararına olmadığı iddialarıyla iptali istemiyle açılmıştır.

442 sayılı Köy Kanununun 2.maddesinde; cami, mektep, otlak, yaylak, baltalık gibi orta malları bulunan ve toplu veya dağınık evlerde oturan insanların bağ ve bahçe ve tarlalariyle birlikte bir köy teşkil edecekleri; 7.maddesinde; köyün, bir yerden bir yere götürülebilen veya götürülemiyen mallara sahip olan ve işbu kanun ile kendisine verilen işleri yapan başlı başına bir varlık olduğu, buna (şahsı manevi) denildiği; 8.maddesinde; köyün orta malının, kanun karşısında Devlet malı gibi korunacağı, bu türlü mallara el uzatanların Devlet malına el uzatanlar gibi ceza görecekleri; 9.maddesinde; işbu kanun ile köye verilen işleri görmenin (Köy muhtarının) ve (İhtiyar meclisinin) vazifesinde olduğu; 10.maddesinde; muhtarın, köyün başı olduğu, bu kanuna göre köy işlerinde söz söylemek, emir vermek ve emrini yaptırmanın muhtarın hakkı olduğu; muhtarın Devletin memuru olduğu; 11.maddesinde; köy muhtarının ve yapacağı işte köy muhtariyle birlik olanlara köy işlerinde fenalıkları anlaşılırsa, Devlet memuru gibi muhakeme edilecekleri ve ceza görecekleri; 12.maddesinde; köy işlerinin, mecburi ve köylünün isteğine bağlı işler olarak ikiye ayrıldığı; 13.maddesinde; Devlet parasını kıymetinden aşağı aldırtmamanın, köylünün mecburi işlerinden sayıldığı; 17.maddesinde; köy namına yazılı emlak ve arazi gelirinin, yoliyle vakfedilen arazi ve emlak gelirinin, avarrız gelirleri(ağaç, arazi, emlak, para)nin; köy sınırı içindeki otlaklardan ve meralardan fazlasının kira paralarının, köy parasını oluşturan unsurlar içerisinde gösterildiği; 18.maddesinde; köy namına harcanacak paranın, köylünün isteğine bağlı olan ve olmayan olarak iki türlü olduğu; 20.maddesinde; her köyde bir köy derneği, bir köy muhtarı, bir de ihtiyar meclisinin bulunacağı; köyde 24 üncü maddeye göre köy muhtarını ve ihtiyar meclisi azalarını seçmeğe hakkı olan kadın ve erkek köylülerin toplanmasına köy derneği denildiği; köy muhtarı ve ihtiyar meclisi azalarının doğrudan doğruya köy derneği tarafından ve köylü kadın ve erkekler arasından seçildiği; köy muhtarının ihtiyar meclisinin başı olduğu; 34.maddesinde; köyün sınırı içinde köylüye ait işleri yapmak ve yaptırmanın, muhtarla onun başında bulunduğu ihtiyar meclisinin vazifesinde bulunduğu; 35.maddesinde; muhtarın göreceği işlerin, devlet işleri ve köy işleri olarak ikiye ayrıldığı; 36.maddesinde, muhtarın göreceği Devlet işlerinin sayıldığı; 37.maddesinde; 13 üncü maddede sayılan işleri ihtiyar meclisi ile görüşerek yapmak ve yaptırmanın; 14 üncü maddede sayılan işlerin yapılabilmesi için köylülere öğüt vermenin; ihtiyar meclisi ile görüştükten sonra köylüyü işe çağırmanın; ihtiyar meclisi kararı ile köy işlerine harcanacak parayı toplamanın; köy işlerine harcanacak parayı topladıktan sonra harcamak için emir vermenin; bir ay içinde nerelere ve ne kadar para harcamış ise gelecek ay başında hesabatını ihtiyar meclisine vermenin; köy işlerinde hem davacı, hem hasım olarak mahkemede bulunmanın ve isterse mahkemeye diğer birini yerine (vekil) göndermenin, Muhtarın göreceği köy işleri arasında gösterildiği; 40.maddesinde; köy muhtarının köylü faydasına olmayan kararlarını kaymakamın bozabileceği, fakat, onun yerine kaymakamın kendiliğinden karar veremeyeceği, kararın, gene köylü tarafından verileceği; 41.maddesinde; il merkezine bağlı köylerde vali, ilçelere bağlı köylerde kaymakamlar, muhtarın köy işlerini ve kanunlarla verilen diğer görevlerini yapmadığını görürlerse muhtara yazılı ihtarda bulunacakları, buna rağmen iş görmeyen muhtarın, yetkili idare kurulu kararıyle görevinden uzaklaştırılacağı; "ihtiyar meclisinin göreceği işler"in sayıldığı 44.maddesinde; ihtiyar meclisinin köylüye ait işleri konuşacağı ve hangi işlerin köylü tarafından kendileri çalışarak doğrudan doğruya ve hangi işlerin para ile veya ırgat ile görülebileceğine karar vereceği; İhtiyar Meclisinin bu Kanunun 13 ve 14 üncü maddelerinde yazılı mecburi ve ihtiyari işleri yapmak için lüzumu halinde köy sınırı içindeki gayrimenkulleri değer pahasiyle satın alacağı; mal sahibi razı olmazsa köyün bağlı bulunduğu kaza veya vilayet idare heyetinin işi gözden geçireceği; tarlası olmayan veya yetişmeyen köylüye köyün sınırı içinden boz haliden bir parça ayırıp vermek ve tasarrufu malsandığına veya sair dairelere geçmiş olan araziyi köy namına satın alıp arazisi olmayanlara vermek ve bedelini taksitle köy sandığına ödetmenin mecburi olduğu; ihtiyar meclisinin köylünün kaçar gün çalışacağını kestireceği; köy işi için beher köylüye haline göre salınacak paranın ne olacağını keseceği hususlarına yer verildiği; 45.maddesinde; paranın harcanmasında hiçbir fenalık olmamasına ve faydasız yere para verilmemesine köy muhtarı ve ihtiyar meclisi azalarının göz kulak olacakları ve paranın harcanmasında fenalık ve yolsuzluk olduğu Hükümetçe anlaşılırsa kaza idare meclisinin hükmü ile Tahsili Emval Kanununa göre köy muhtarı ve ihtiyar meclisi azasının mallarının satılarak köylünün parasının ödeneceği; 92.maddesinde; işbu kanundaki cezayinakdilerin, köy sandığının varidatı olduğu hükümlerine yer verilmiştir.

Mahkememize gönderilen dava dosyalarının asılları incelendiğinde; davacı köy sakinleri vekilinin dava dilekçeleri ve kiralandığı belirtilen taşınmazın, köy tüzel kişiliğine ait olduğunu gösteren tapu kaydı dışında, konuyu aydınlatacak her hangi bir bilgi ve belgenin dosyalarda bulunmadığı görülmüştür. Örneğin, taşınmazın kiralanmasına ilişkin sözleşme, kiralamanın ne zaman yapıldığı, kiralama sonucunda ne kadar bedel alındığı, kiralayanın kim olduğu, süresinin, fesih koşullarının neleri içerdiğine ilişkin hiçbir done bulunmamaktadır. Mahkemelerce, dava dilekçesindeki iddialarla yetinilerek görevsizlik kararları verilmiştir. Bu bağlamda; davaya ilişkin ilk inceleme koşullarının görevli mahkemece değerlendirilebileceği ön kabulü ile somut olay ve mevzuat hükümleri birlikte irdelendiğinde; köylülerin bir kısmı tarafından, yine köy tüzel kişiliğine ait, dolayısıyla köyün ortak emlaki olan bir taşınmazın, herhangi bir prosedüre uyulmadan, ilan ve pazarlık yapılmadan düşük bir bedelle davalı olarak gösterilen Şirkete kiralandığı; bu kiralama ile birlikte köy parası olarak ne kadar gelir elde edildiğinin belli olmadığı, taşınmazı kiralayan Şirketin, muhtemel faaliyetleri nedeniyle, gerek kuyu sularının çekileceği, gerekse de hayvanların geçiş yolunun kapanması şeklinde mağduriyetler yaşanacağının iddia edildiği; adli yargı kararında da işaret edildiği üzere; köy taşınmazının kiraya verilmesinin idari bir işlem olduğu; bu işleme karşı itirazların yine idari makam ve mercilere yapılabileceği; esasında davacılar vekili tarafından bu yola da gidildiği ancak bir sonuç alınamadığının ifade edildiği; bakılan davanın, sözleşmenin içeriği ile ilgisinin bulunmadığı, zaten davanın da, sözleşmeyi imzalayan taraflar tarafından değil, köy tüzel kişiliği tarafından tesis edilen karardan dolayı menfaatleri ihlal edilen köylüler tarafından açıldığı; 442 sayılı köy Kanununun, yukarıda ayrıntılı olarak belirtilen hükümleri bir bütün olarak alındığında; kamu görevlisi olan Muhtar tarafından, kamu tüzel kişiliğine ait olan taşınmazın uzun süreli olarak bir şirkete kiralanmasının ve bu işlem/işlemlerden dolayı menfaatleri ihlal edilenler tarafından dava açma yoluna gidildiği; davacıların iddialarının ve yakınmalarının sözleşme öncesi aşamaya ilişkin bulunduğu; kaldı ki iptali talep edilen sözleşmenin davacılar tarafından temin edilemediği hususları gözetildiğinde açılan davanın, idari yargı yerinde görülmesinin uygun olacağı sonucuna ulaşılmıştır.

Bu durumda; davalılardan, Tahirbey Köyü Muhtarlığı yönünden açılan davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesinde idari dava türleri arasında sayılan "Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar." Kapsamına girmediği, çünkü uyuşmazlığın taraflar arasında çıkmadığı ancak, mevcut uyuşmazlığın; aynı maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtildiği üzere; "İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları" kapsamında, idari yargı yerlerince çözümlenmesi gerekmektedir.

Diğer taraftan; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

"a) (Değişik : 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, iptali istenilen işlemin tesis edildiği ve dava açıldığı tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Ş. Dayanıklı Tük. Mal. Tarım Hay. Gıda Tekstil San. ve Tic. A.Ş.nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan sözetmek olanaksız olduğundan; anılan Şirket yönünden doğan uyuşmazlığın ise, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle Gaziantep 1.İdare Mahkemesince verilen görevsizlik kararının; davalılardan Tahirbey Köyü Muhtarlığı yönünden verilen kısmının; Göksun Asliye Hukuk Mahkemesince verilen görevsizlik kararının diğer davalı Ş.Mensucat /Ş. Dayanıklı Tük. Mal. Tarım Hay. Gıda Tekstil San. ve Tic. A.Ş. yönünden verilen kısmının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde KISMEN İDARİ YARGININ, KISMEN ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Gaziantep 1.İdare Mahkemesince verilen 31.1.2013 gün ve E:2013/106, K:2013/94 sayılı görevsizlik kararının; davalılardan Tahirbey Köyü Muhtarlığı yönünden verilen kısmının; Göksun Asliye Hukuk Mahkemesince verilen 12.7.2013 gün ve E:2013/97, 2013/341 sayılı görevsizlik kararının diğer davalı Ş.Mensucat /Ş. Dayanıklı Tük. Mal. Tarım Hay. Gıda Tekstil San. ve Tic. A.Ş. yönünden verilen kısmının KALDIRILMASINA, 30.12.2013 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.